20/08/2022

Η εορτή της Μεταμόρφωσης του Σωτήρος στο Όρος Θαβώρ (φωτό+βίντεο)

Πατριαρχεία / Πατριαρχείο Ιεροσολύμων

Στην ιερά αγρυπνία για τη δεσποτική εορτή της Μεταμόρφωσης του Σωτήρος στην πανηγυρίζουσα Ιερά Μονή Μεταμορφώσεως στο όρος Θαβώρ (εκεί όπου έλαβε χώρα το θείο γεγονός) προεξήρχε χθες (6/19 Αυγούστου) ο Μακαριώτατος Πατριάρχης Ιεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος Γ'.

Κατά την εορτή αυτή η Εκκλησία αναμιμνήσκεται ότι ο Κύριος ημών Ιησούς Χριστός προ του πάθους Του παρέλαβε τρεις από τους προκρίτους μαθητές, Πέτρο, Ιάκωβο και Ιωάννη και ανέβηκαν στο Όρος Θαβώρ και εκεί ενώπιον αυτών μετεμορφώθη.

Το γεγονός τούτο εορτάσθηκε στο Όρος Θαβώρ διά νυκτερινής υπαιθρίου θείας Λειτουργίας, προεξάρχοντος της Α.Θ.Μ. του Πατρός ημών και Πατριάρχου Ιεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου, συλλειτουργούντων Αυτώ του Σεβασμιωτάτου Αρχιεπισκόπου Κωνσταντίνης κ. Αριστάρχου, του Θεοφιλεστάτου Επισκόπου Εσθονίας του Πατριαρχείου Μόσχας κ. Σεργίου, του Αρχιμανδρίτου π. Παρθενίου, του Αρχιμανδρίτου π.

Αλεξάνδρου της Ρωσικής Αποστολής εις Ιεροσόλυμα, πολλών παρεπιδημούντων Ιερέων των Πατριαρχείων Μόσχας και Ρουμανίας, πολλών Πρεσβυτέρων Ιερέων του Πατριαρχείου Ιεροσολύμων, του Αρχιδιακόνου π. Μάρκου και του Ιεροδιακόνου π. Ευλογίου, ψάλλοντος του Ηγουμένου της Άκκρης Αρχιμανδρίτου π. Φιλοθέου και της χορωδίας συσταθείσης υπ' αυτού και μετέχοντος αθρόου πιστού λαού.

Προ του Κοινωνικού της Θείας Λειτουργίας κήρυξε τον θείο λόγο ο Μακαριώτατος ως έπεται:

«Θεός ὅλος ὑπάρχων, ὅλος βροτός γέγονας, ὅλῃ τῇ θεότητι μίξας, τήν ἀνθρωπότητα, ἐν ὑποστάσει σου, ἥν ἐν δυσί ταῖς οὐσίαις Μωσῆς Ἠλίας τε, εἶδον ἐν ὄρει Θαβώρ», ἀναφωνεῖ ὁ ὑμνῳδός ἅγιος Ἰωάννης Δαμασκηνός».

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

εὐλαβεῖς Χριστιανοί καί προσκυνηταί,

Σήμερον ἡ ἁγία τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία περιχαρῶς ἑορτάζει τήν ἀνάμνησιν τῆς θείας Μεταμορφώσεως τοῦ Κυρίου καί Θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, διό καί ἡμεῖς κλῆρός τε καί λαός ἀνήλθομεν ἐν τῷ Ἱερῷ τούτῳ τόπῳ, τῷ θαβωρείῳ δηλονότι ὄρει, ἵνα μετά τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων βοήσωμεν: «ὁ τῶν πατέρων Θεός εὐλογητός εἶ».

«Ὡς μέγα καί φοβερον, ὡράθη θέαμα σήμερον! ἐξ οὐρανοῦ αἰσθητός, ἐκ γῆς δέ ἀσύγκριτος, ἐξήστραψεν ἥλιος τῆς δικαιοσύνης, νοητός ἐπί τοῦ ὄρους Θαβώρ», ὑμνολογεῖ ὁ Ἅγιος Ἰωάννης Δαμασκηνός, θαυμάζων τό γεγονός τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ. Ὄντως «τά ἀνήκουστα ἠκούσθη· ὁ ἀπάτωρ γάρ Υἱός ἐκ τῆς Παρθένου τῇ πατρῴᾳ φωνῇ, ἐνδόξως μαρτυρεῖται, οἷα Θεός καί ἄνθρωπος, ὁ αὐτός εἰς τούς αἰῶνας».

Ἐπειδή πολλάκις ὁ Χριστός ὡμίλησεν εἰς τούς μαθητάς Αὐτοῦ περί τοῦ σταυρικοῦ Αὐτοῦ πάθους καί τοῦ θανάτου Αὐτοῦ ὡς καί τῆς τριημέρου ταφῆς καί τῆς λαμπροφόρου Ἀναστάσεως, ἀλλά καί τοῦ μαρτυρικοῦ τέλους τῶν μαθητῶν Αὐτοῦ· καί βουλόμενος ἵνα πληροφορήσῃ καί δείξῃ τί ἀκριβῶς εἶναι ἡ μέλλουσα δόξα Αὐτοῦ τοῦ ὄντος «ἀγαπητοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ Πατρός», (Πρβλ. Ματθ. 17,5), παρέλαβε «τόν Πέτρον καί ᾽Ιάκωβον καί ᾽Ιωάννην τόν ἀδελφόν αὐτοῦ καί ἀναφέρει αὐτούς εἰς ὄρος ὑψηλόν κατ᾽ ἰδίαν· καί μετεμορφώθη ἔμπροσθεν αὐτῶν, καί ἔλαμψε τό πρόσωπον αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος, τά δέ ἱμάτια αὐτοῦ ἐγένετο λευκά ὡς τό φῶς· καί ἰδού ὤφθησαν αὐτοῖς Μωσῆς καί ᾽Ηλίας μετ᾽ αὐτοῦ συλλαλοῦντες... ἰδού νεφέλη φωτεινή ἐπεσκίασεν αὐτούς, καί ἰδού φωνή ἐκ τῆς νεφέλης λέγουσα· οὗτός

ἐστιν ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ εὐδόκησα· αὐτοῦ ἀκούετε», (Ματθ. 17, 1-6).

Ἑρμηνεύων τούς εὐαγγελικούς τούτους λόγους ὁ Ἅγιος Κύριλλος Ἀλεξανδρείας λέγει: «Πεπράχθαι δέ φαμέν τήν Μεταμόρφωσιν Αὐτοῦ οὐχί δήπου τό σχῆμα τό ἀνθρώπινον ἀποβαλόντος τοῦ σώματος, ἀλλά δόξης τινός φωτοειδοῦς περιστελλούσης αὐτό καί τόν ἀτιμότατον τῆς σαρκός χαρακτῆρα μεταχρωννύσης ὥσπερ εἰς ὄψιν εὐκλεεστέραν, κατά τό «σπείρεται ἐν ἀτιμίᾳ ἐγείρεται ἐν δόξῃ» (Α΄ Κορ. 15, 43) παρά τοῦ θείου Παύλου εἰρημένον. Νῦν μέν γάρ αὐτό σάρξ ἐστι γυμνή, οὐ δόξῃ κατακεχρωσμένῃ, οὐ λαμπρότητι φυσικῇ κατηγλαϊσμένῃ, ψιλήν δέ καί μόνην τήν ἐκ φύσεως ἀδοξίαν τε ὁμοῦ καί ἀσθένειαν ἔχουσα. Κατά δέ τόν τῆς ἀναστάσεως καιρόν ἐξαλλαγή τις ἔσται θεοπρεπής καί δόξης οὐ σχήματος μεταβολή. Θείας γάρ δόξης ἐπιβλήμασι περιαστράψει λοιπόν. Ἐκλάμψουσι γάρ οἱ δίκαιοι καθάπερ ὁ ἥλιος ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Πατρός αὐτῶν».

[Καί ἁπλούστερον· Λέγομεν δέ ὅτι ἡ Μεταμόρφωσις τοῦ Χριστοῦ ἐγένετο χωρίς βεβαίως νά ἀποβάλλῃ τό ἀνθρώπινον σχῆμα τοῦ σώματος, ἀλλά διά τῆς περιβολῆς κάποιας φωτοειδοῦς δόξης, ἡ ὁποία μετέβαλε τό χρῶμα τοῦ ἀναξίου τιμῆς χαρακτῆρος τῆς σαρκός εἰς ἐνδοξοτέραν ὄψιν [= ἐμφάνισιν], ὅπως ἀκριβῶς λέγει ὁ θεῖος Παῦλος: «σπείρεται τό σῶμα ἐν ἀτιμίᾳ καί ἐγείρεται ἐν δόξῃ», (Α’ Κορ. 15, 43). Ἑπομένως λοιπόν, αὐτό τό σῶμα εἶναι γυμνή σάρκα μή χρωματισθεῖσα ἐντελῶς μέ δόξα οὔτε μέ φυσική λαμπρότητα, ἀλλ΄ ἔχουσα ψιλήν=[ἁπλῆν] καί μόνην τήν ἐκ φύσεως ἀδοξίαν [= ἄνευ θείας δόξης] μαζί μέ τήν ἀσθένειαν. Κατά δέ τόν καιρόν τῆς Ἀναστάσεως θά ὑπάρξῃ κάποια πλήρης θεοπρεπής ἀλλαγή δόξης καί οὐχί μεταβολή σχήματος. Διότι τότε λοιπόν θά περιαστράψῃ μέ τούς μανδύας τῆς θείας δόξης: «ἐκλάμψουσιν γάρ οἱ δίκαιοι καθάπερ ὁ ἥλιος ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Πατρός αὐτῶν», (Ματθ. 13,43).

Ἀξιοσημείωτον τῆς σημερινῆς ἑορτῆς εἶναι τό γεγονός ὅτι «ὁ Ὤν, σήμερον ἐπ’ ὄρος Θαβώρ, μεταμορφωθείς ἐπί τῶν μαθητῶν, ἔδειξε τό ἀρχέτυπον κάλλος τῆς εἰκόνος, ἐν ἑαυτῷ τήν ἀνθρωπίνην ἀναλαβών οὐσίαν», κατά τόν ὑμνῳδόν. Μέ ἄλλα λόγια, ὁ Σωτήρ ἡμῶν Χριστός ἀπεκάλυψε ἀμυδρῶς εἰς τούς μαθητάς αὐτοῦ τό ἄρρητον μεγαλεῖον τῆς θεότητος Αὐτοῦ, τοὐτέστιν τό ἄκτιστον φῶς ὡς ἱστοροῦν οἱ Εὐαγγελισταί: «καί μετεμορφώθη ἔμπροσθεν αὐτῶν, καί ἔλαμψε τό πρόσωπον αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος, τά δέ ἱμάτια αὐτοῦ ἐγένετο λευκά ὡς τό φῶς», (Ματθ. 17,2).

Ἑρμηνεύων τούς εὐαγγελικούς τούτους λόγους ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός λέγει: «Αὐτός γάρ ὁ Χριστός ἐστί τό φῶς τό ἀληθινόν, τό ἐξ ἀληθινοῦ καί ἀΰλου φωτός ἀϊδίως γεννώμενον, ὁ ἐκ Πατρός ἐνυπόστατος Λόγος, τό τῆς δόξης ἀπαύγασμα, ὁ φυσικός χαρακτῆρ τῆς τοῦ Θεοῦ καί Πατρός ὑποστάσεως» (Πρβλ. Ἑβρ. 1,3)· τούτου τό πρόσωπον ἔλαμψεν». Ἐξηγῶν δέ τόν τρόπον τῆς ἐλλάμψεως τοῦ θείου καί ἀκτίστου φωτός ἐκ τοῦ προσώπου τοῦ Χριστοῦ, ἀναφέρει ὡς

παράδειγμα τό φῶς τοῦ ἡλίου λέγων: «Ἀμήχανον δέ ἀπαραλήπτως ἐν τῇ κτίσει τό ἄκτιστον εἰκονίζεσθαι· ἀλλ’ ὥσπερ ὁ ἥλιος εἷς μέν ἐστιν, ἔχει δέ οὐσίας δύο, τοῦ τε φωτός ὅ γεγένηται πρότερον, καί τοῦ τῇ κτίσει ἐφυστερίζοντος σώματος, δι’ ὅλου δέ τοῦ σώματος τό φῶς ἀδιαιρέτως ἥνωται, καί τοῦ σώματος ἐφ’ ἑαυτοῦ μένοντος τό φῶς πάσης τῆς γῆς ἐφαπλοῦται τοῖς πέρασιν, οὕτω καί ὁ Χριστός, φῶς ἐκ φωτός ἄναρχον ὤν καί ἀπρόσιτον, ἐν χρονικῷ καί κτιστῷ γενόμενος σώματι, εἷς ἐστιν ἥλιος δικαιοσύνης, εἷς Χριστός, ἐν δύῳ ἀδιαιρέτως ταῖς φύσεσι γνωριζόμενος».

[Καί ἁπλούστερον· δότι εἶναι ἀδύνατον νά εἰκονισθῇ τό ἄκτιστον μέσα εἰς τήν κτίσιν χωρίς νά μειωθῇ. Ἀλλ’ ὅπως ἀκριβῶς ὁ ἥλιος εἶναι ἕνας, ἔχει ὅμως δύο οὐσίες, τήν οὐσίαν τοῦ φωτός πού ἔχει γίνει προηγουμένως καί τήν οὐσίαν τοῦ σώματος πού κτίσθηκε μεταγενέστερα, καί τό φῶς ἐνώθηκε ἀδιαίρετα μέ ὅλο τό σῶμα καί ἐν ᾧ τό σῶμα προσδιορισμένο ἀπό τόν χρόνο καί κτιστό, εἶναι ἕνας ἥλιος τῆς δικαιοσύνης, ἕνας Χριστός, πού τόν γνωρίζουμε μέ δύο φύσεις ἀδιαίρετες].

«Ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος, ἰδού νεφέλη φωτεινή ἐπεσκίασεν αὐτούς» (Ματθ. 17,5). Ἑρμηνεύων τόν εὐαγγελικόν τοῦτον λόγον, ὁ μύστης τῆς θείας ἐλλάμψεως καί τοῦ ἀκτίστου φωτός Ἅγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς λέγει: «Ἀλλά τίς αὐτή ἡ νεφέλη καί πῶς, φωτεινή οὖσα, ἐπεσκίασεν αὐτούς; Μή αὐτή τό ἀπρόσιτον ἐστι φῶς, ἐν ᾧ Θεός κατοικεῖ καί ὅ φῶς ἀναβάλλεται ὡς ἱμάτιον; ... φησί... «ἔθετο σκότος ἀποκρυφήν αὐτοῦ, κύκλῳ αὐτοῦ ἡ σκηνή αυτοῦ», (Ψαλμ. 17,12). Καίτοι, καθ’ ὅ φησίν ὁ Ἀπόστολος, «μόνος ἔχων ἀθανασίαν, φῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον» (Α΄ Τιμ. 6,16), ὥστε τό αὐτό καί φῶς ἐστιν ἐνταυθοῖ καί σκότος , δι’ ὑπερέχουσαν φανότητα ἐπισκιάζον». [Καί ἁπλούστερον· Ἀλλά ποία εἶναι αὐτή ἡ νεφέλη καί πῶς, ἐν ᾧ ἦταν φωτεινή τούς ἐπεσκίασε; Μήπως εἶναι τό ἀπρόσιτον φῶς, εἰς τό ὁποῖον κατοικεῖ ὁ Θεός, τό φῶς πού ἐνδύεται σάν ἱμάτιο; Διότι λέγει.... «κατέστησε τό σκότος περικάλλυμά του σάν σκηνή κυκλική» (Ψαλμ. 17,12). Καί ὅπως λέγει ὁ Ἀπόστολος «εἶναι ὁ μόνος πού ἔχει ἀθανασία καί κατοικεῖ εἰς φῶς ἀπρόσιτον» (Α΄ Τιμ. 6,16), ὥστε ἐδῶ τό ἴδιο τό πρᾶγμα εἶναι καί φῶς καί σκότος, πού ἀπό ὑπερβολική λαμπρότητα ἐπισκιάζει».

Αὐτῆς ταύτης τῆς θείας φωτιστικῆς δυνάμεως τῶν ἐνεργειῶν τοῦ ἀπροσίτου καί ἀκτίστου φωτός τῆς τρισηλίου Θεότητος, ἐγένοντο κοινωνοί καί θεωροί ὄχι μόνον οἱ ἐν τῷ ὄρει Θαβώρ παρευρεθέντες Προφῆται καί Ἀπόστολοι, ἀλλ’ ἅπαντες οἱ δίκαιοι καί ἅγιοι τῆς Ἐκλησίας τοῦ Χριστοῦ.

Δεηθῶμεν καί ἡμεῖς, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, τοῦ ἐν τῷ ὄρει τούτῳ Μεταμορφωθέντος Θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ, ἵνα σημειωθῇ ἐφ’ ἡμᾶς τό φῶς τοῦ προσώπου Αὐτοῦ καί ἀξιωθῶμεν τῆς θεωρίας τῆς ἀπροσίτου δόξης Αὐτοῦ.

Μετά δέ τοῦ ὑμνῳδοῦ εἴπωμεν: «Φῶς ἀναλλοίωτον Λόγε, φωτός Πατρός ἀγεννήτου, ἐν τῷ φανέντι φωτί σου, σήμερον ἐν Θαβωρίῳ, φῶς εἴδομεν τόν Πατέρα, φῶς καί τό Πνεῦμα, φωταγωγοῦν πᾶσαν κτίσιν». Ἀμήν. Ἔτη πολλά».

Στο Θαβώρ κάθε χρόνο επαναλαμβάνεται το ίδιο θαύμα στις 6 Αυγούστου, κατά την Ιερά Αγρυπνία. Μπροστά στα μάτια χιλιάδων πιστών, κατεβαίνει [illegible] λιβάνι [illegible]ναι τόσο [illegible]τρων…

©Нева Нимат

©Ιερά Μητρόπολη

©Ιερά Μητρόπολη

©Ιερά Ηγουμενία

©Ιερά Ηγουμενία

Για την μεγάλη δεσποτική εορτή τελέσθηκε πρωϊνή θεία Λειτουργία υπό του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ναζαρέτ κ. Κυριακού στον Ιερό Ναό τούτο, αγιογραφηθέντα εξ ολοκλήρου υπό του ρέκτου ηγουμένου Αρχιμανδρίτου π. Ιλαρίωνος. Το δε μεσημέρι παρετέθη εόρτιος τράπεζα.

Επίσης, το γεγονός εορτάσθηκε και στην Ιερά Μονή Μεταμορφώσεως στη

Ραμάλλα, προεξάρχοντος του Σεβασμιωτάτου Αρχιεπισκόπου Πέλλης κ. Φιλουμένου, τη φιλοξενία του δραστηρίου ηγουμένου Αρχιμανδρίτου π. Γαλακτίωνος και με αθρόα συμμετοχή πιστού λαού προσευχομένου εν κατανύξει πολλή.

Ακόμα, εορτάσθηκε και στο Θεομητορικό Μνήμα στη Γεθσημανή, προεξάρχοντος του Σεβασμιωτάτου Αρχιεπισκόπου Σεβαστείας κ. Θεοδοσίου «τῇ φιλοξενίᾳ τοῦ ἡγουμένου Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἑλενουπόλεως κ. Ἰωακείμ καί μετέχοντος ἱκανοῦ ἐκκλησιάσματος ἐκ μοναχῶν, μοναζουσῶν, προσκυνητῶν καί Ἀραβοφώνων πιστῶν».

Για περισσότερες φωτογραφίες κάντε κλικ εδώ